

11. 12. 2019: SREDA DRUGEGA ADVENTNEGA TEDNA

"Pridite k meni vsi, ki se trudite in nosite težka bremena, in jaz vam bom dal počitek." (Mt 11,28)

Iz 40,25–31; Mt 11,28–30

Tisti čas je Jezus spregovoril: Pridite k meni vsi, kateri se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil. Vzemite moj jarem nase in učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen, in našli boste mir svojim dušam. Zakaj moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.

Evangeliska nujnost

Glede tega, kaj potrebujemo za življenje in kaj je v resnici pomembno, vlada med nami velika zmeda. Velika večina trgovin nam prodaja to, kar hočemo, ne to, kar resnično potrebujemo. Kar danes pojmuje kot potrebe, so bile včasih komodnosti in lagodnosti. Danes pa naj bi bile nujno potrebne. Vsako leto moramo iti na počitnice na še bolj eksotične kraje in zapraviti še več. Kupujemo nove in boljše obleke, nove in zmogljivejše pametne telefone in računalnike ter razne pripomočke. Vse to nas drži ujete in dokaj nesvobodne, notranje pa prazne in nezadovoljne. Tečemo v začaranem krogu.

Večina Božjega ljudstva na zemlji pa trpi lakoto in revščino. Naučiti se morajo najti srečo in svobodo na mnogo bolj preproste načine. Evangelij pravi, da je preprostost edini prostor, v katerem je mogoče biti srečen. Mi pa živimo na tak način, da sta sreča in zadovoljstvo široko nemogoča in nedosegljiva. Ustvarjamo lažno srečo, ki temelji na imetju in ne na tem, kar v resnici smo. Običajne stvari nas nič več ne spodbujajo in ne zadovoljijo. Nismo sposobni počivati in prebivati v golem dejstvu, da smo v Bogu, da smo njegovi ljubljene sinovi in hčere. Prav to nam Jezus ponuja. Če bi hoteli sprejeti.

To je tradicionalno, staromodno in konservativno sporočilo, ki bo vedno resnično. Vsak rod ga mora slišati in na novo verovati. Še posebno v našem času, v katerem ima srednji razred več udobja in gotovosti, kakor so ga imeli včasih kralji in kraljice. Postali smo to, kar počnemo, in smo vedno manj človeški, vedno manj to, kar v resnici smo. Zato nam Jezusova beseda o počitku, ki ga nam daje, zveni tuje in nepotrebno. Mi počitka ne cenimo, zato nam evangelij zveni tuje.

Premislim:

S katerimi stvarmi (materialnimi ali drugimi) hočem zapolniti svojo lakoto in potrebo po tem, kar v resnici sem? Moja potreba se s stvarmi ne da potešiti.